

Jesaja 53:5a

**“Maar Hij is om onze overtredingen verwond
Om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld;
De straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem.”**

Gemeente,

De oorzaak wordt achterhaald. Als er een ramp met een vliegtuig of een trein gebeurd is. Waarbij tientallen dodelijke slachtoffers vielen. Dan wordt er een onderzoek gestart om de oorzaak te achterhalen. Waarom heeft dit plaatsgevonden? Hoe heeft dit kunnen gebeuren? Is er een technisch mankement, of is er menselijk falen de oorzaak van. Soms blijkt inderdaad dat menselijk falen de oorzaak is. Daar moet je eigenlijk niet aan denken. Je zou toch maar de treinmachinist zijn die door rood reed en die zoveel doden op zijn geweten heeft. De oorzaak is van tientallen levens die werden afgesneden. Door jou.

In Jesaja 53 is ook een onderzoek ingesteld. Er is één Persoon een vreselijke dood gestorven. De Knecht des HEEREN. Hij is verwond, eigenlijk staat er doorboord. Geraakt, doorstoken in het hart. In elkaar gekrompen en uiteindelijk gestorven. Maar ook geraakt doorstoken in Zijn ziel. Ineengekrompen van pijn, smart, angst. Hij is verbrijzeld. Ook een heftig woord. Verbrijzeld dat betekent in duizend stukken uit elkaar gespat. Stukgedrukt, zoals je een lamp kunt hebben. Waar je op duwt met je hand. En je voert die druk op en pats....de lamp spat in ik weet niet hoeveel stukjes uit elkaar. Zo is de druk op het leven van de Heere Jezus opgevoerd. De last van zonden en Gods toorn drukte hoe langer hoe zwaarder op Hem. Hij boog eronder, kroop eronder, werd ten dode toe bedroefd en zeer beangst. Verbrijzeld. Zijn kracht, Zijn vreugde, er bleef niets van heel. Zijn krachten spatten uiteen en vloeiden weg. De Zoon van God, de Knecht des HEEREN verwond en verbrijzeld. Dat wordt tot uitdrukking gebracht in de korte zinnen aan de avondmaalstafel. Neemt, eet, gedenkt en gelooft dat het dierbaar lichaam van onze Heere Jezus Christus verbroken werd. En dat Zijn dierbaar bloed vergoten werd. Zijn verbroken lichaam en vergoten bloed.

Hoe heeft dat kunnen gebeuren? Waarom heeft dat plaats gevonden? Is dat een samenloop van omstandigheden geweest? Een onontkoombaar iets zoals een natuurramp dat lijkt te zijn?

Heeft Hij dat over Zichzelf opgeroepen? Was dat omdat Hij Zelf om eigen schuld door God geslagen en geplaagd was? Nee, nee, nee. De uitkomst van het onderzoek wijst een andere kant op: Maar Hij is verwond en verbrijzeld om ónze overtredingen en om ónze ongerechtigheden.

Die twee woorden geven de zonde aan in zijn wezen, innerlijk. Want kijk, je denkt wel eens wat, maar dat doet geen mens kwaad en daar krijg je ook geen bekeuring of straf voor denk je dan, dus dat loopt wel los. Maar ook al zien sommige zonden er onschuldig uit en hebben ze geen grote gevolgen, zonde is opstand tegen God, verzet tegen zijn Majesteit, komt op uit een bron van weerstand en opstand. Onze zonden hebben Jezus beladen en belast tot verwonding en verbrijzeling.

Je zou toch maar de oorzaak zijn van de dood van 18 treinpassagiers. Dat op je geweten hebben. Maar je zou toch maar er achter komen dat je de oorzaak bent van het verwonden en verbrijzelen van Gods Zoon.

Soms zeggen jongeren of anderen wel eens: zou er niet meer blijdschap moeten zijn in een avondmaalsdienst? Zou de vreugde niet meer van de gezichten af moeten stralen? We komen daar straks nog op terug, maar we beginnen hiermee: het kan natuurlijk nooit een vreugde zijn zoals de wereld de biedt. Als je Zijn verbroken lichaam ontvangt en Zijn vergoten bloed en je weet en beleeft er iets van: om mijnentwil, om onze overtredingen, om onze ongerechtigheden. Zo diep heb ik mij weggezondigd, zo ver heb ik me van God vandaan gewerkt, dat dit nodig was om mij te redden. Zo erg heb ik het gemaakt. O, mijn overtredingen en mijn ongerechtigheden. Als je dat toch weet en daar iets van beleeft en je zou wel willen dat je het veel en veel meer zou beleven. Om mijnentwil was dit nodig. Ik deed U al die jammeren en al die plagen aan. Zou er niet veel meer verdriet moeten zijn in een avondmaalsdienst? Veel meer treurnis, verbrokenheid, verslagenheid.

Nu staat Jesaja 53 in het kader van Gods omgang met Zijn volk Israel. Zijn verbondsvolk. Dat Hij opvoedde. Hij verlostte het uit Egypte en leidde het door de woestijn. Maar het verliet Hem en God zond plagen in de woestijn. Daarna bracht God hen in het beloofde land en Hij gaf hen richters. Maar zij verlieten Hem en Hij gaf hen over in de hand van andere volken. Toen gaf Hij hen koningen en profeten, maar zij vergaten Hem keer op keer. Dan gaf God goddeloze koningen als

tuchtiging. Net zolang totdat Hij het volk in ballingschap liet gaan. En toen kwamen ze terug uit de ballingschap en gingen weer voort om Hem te tergen. Dan is het wachten op de dag dat God zegt Ik trek Mijn handen van u af, Ik straf dit volk, er is geen opvoeden aan, Ik maak er een eind aan. Het ergste is te vrezen. De afrekening, de straf.

En dan staat er ineens: maar Hij is verwond, Hij is verbrijzeld, op Hem was de straf. Dan meldt Hij Zich bij de Vader: Vader, Ik wil Borg zijn. In het Nederlandse recht zou het een tragische vergissing zijn: de onschuldige wordt gestraft terwijl een ander de dader is. Maar hier is het de Onschuldige Die Zich meldt om de straf te ondergaan. Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.

En zo biedt Hij Zich vanmorgen aan: hebt U overtredingen en ongerechtigheden? Hebt u welverdiende straf? Hebt u overdacht uw zonden en vervloeking totdat u u zelf mishagde en voor God verootmoedigde? Zie hier ben Ik. Ik neem het over van u. Ik voor u. Hij zoekt zondaren aan Zijn tafel die Hem zonden en vervloeking te bieden hebben. Onvoorstelbaar, maar Hij doet het en vraagt het.

Zou er aan de avondmaalstafel geen diepe vreugde, verwondering mogen zijn en komen? Dat Hij voor mij.... Wat ik Hem aandeed, was tegelijk wat Hij wilde dragen, waar Hij doorheen wilde komen om mij te redden. Je zou wel willen dat je er meer je gedachten in mocht hebben en houden. Dat je je er veel meer over zou kunnen verwonderen. Kon ik maar meer en dieper me verheugen en verwonderen over dat geweldige dat de straf die ons de vrede aanbrengt op Hem was.

Nou kijkt Jesaja de andere kant op. Eerst zocht hij naar de oorzaak van het lijden van de Knecht des HEEREN, wat eraan vooraf ging. Nu naar de vrucht, wat er op volgt. Vrede. Zijn straf, om onze zonden, geeft ons vrede. Dat is precies wat het avondmaalsformulier doet in dat prachtig gedeelte: waar Hij gebonden werd, om ons te ontbinden, Hij ontelbare smaadheden leed, opdat wij nimmermeer te schande zouden worden, Hij ter dood veroordeeld opdat wij zouden worden vrijgesproken. Hij de vervloeking droeg opdat wij met Zijn zegening vervuld zouden worden. Hij van God verlaten opdat wij tot God zouden worden genomen. De straf voor Hem: binden, smaad, veroordeling, vloek, verlating. De vrede voor ons: vrijlating, nooit te schande, vrijspraak, zegening, tot God genomen. Vrede. Te danken aan Zijn straf. Heel die vrede is te danken aan Zijn straf. En alles wat je van die vrede ervaren mag is te danken aan Zijn straf. Zo duur gekocht, zo

duur betaald.

Je hebt van eau de cologne of parfum die zo duur is, één flesje € 200,--. Daar ben je zuinig op, die wil je koesteren en bewaren. Elke druppel van vrede Gods, van zaligheid, van uitzicht, van vergeving is zo duur betaald. Daar ben je zuinig op, die wil je koesteren en bewaren. Want het is betaald met Zijn verbroken lichaam en Zijn vergoten bloed. Hij geeft je in handen aan Zijn tafel: vergeet toch niet toch nooit voor welke prijs Ik uw vrede heb gekocht en verworven. Voor welk een prijs gekocht en mij gegeven. Elke druppel, en Hij geeft zoveel meer, stromen, zeeën, oceanen, een hemelse eeuwigheid vol eens. Wees er zuinig op: neem het mee als kostbaar geschenk van de tafel. Verkwansel het niet, vermors het niet, koester het in gedachten en gebeden en overdenking.

Zou je aan de tafel niet verheugd en verwonderd mogen zijn?
Kon ik het maar meer bevatten, meer inleven.

We stellen nog een vraag aan onze tekst. Door wie? Hij is om onze overtredingen verwond en om onze ongerechtigheden verbrijzeld. Door wie. Ja zou je zeggen, verwond en verbrijzeld door Judas, het Sanhedrin, de farizeeën en Schriftgeleerden, de soldaten die spogen en sloegen en spotten. Wat hebben ze Hem verwond en verbrijzeld. En toch, Jesaja peilt een laag dieper. In vers 10 zegt hij: het behaagd de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem krank gemaakt, verwond. Door Wie werd Hij verwond, verbrijzeld? Door God. Het behaagde de HEERE. Hij sloeg Zijn Zoon, liever dan dat Hij zondaren zou slaan. Hij verwondde Zijn Kind, liever dan dat Hij ons zou verwonden. Hij verbrijzelde Zijn Knecht liever dan dat Hij vijanden verbrijzelen zou. Hoe is het mogelijk. Dat Hij mijn zaligheid nog liever had dan Zijn Zoon. De Vader en de Zoon Die samen mijn vrede bewerken en mijn zaligheid veilig stellen. Puur tussen de Vader en de Zoon. Ik sta erbij en ik kijk ernaar, ik zit eraan en ik zie en verwonder me en ontvang en zal de HEERE loven zolang ik leef.

Amen